

HRY XXVII. OLYMPIÁDY SYDNEY 2000

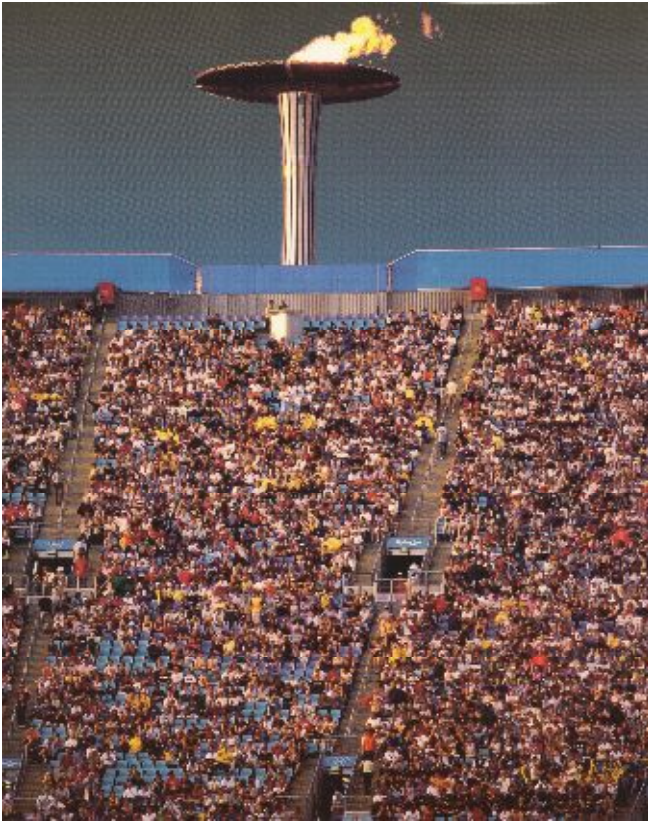
- **KRAJINA:** Austrália
- **TERMÍN:** 15. 9. – 1. 10. 2000
- **ÚČASŤ:** 10 651 športovcov (mužov, žien) a 199 NOV, súťažili v 300 disciplínach 28 športov.
- **ÚČASŤ ZO SLOVENSKA:** 112 športovcov (85 + 27), štartovalo 108. Peter a Pavol Hochschornerovci (vodný slalom) prví v C2, Martina Moravcová (plávanie) druhá na 100 m motýlik i na 200 m v. sp., piata na 50 m v. sp. i na 100 m v. sp., Michal Martikán (vodný slalom) druhý v C1, Juraj Minčík (vodný slalom) tretí v C1, Elena Kaliská (vodný slalom) štvrtá v K1, Richard Riszdorfer, Juraj Tarr, Erik Viček, Róbert Erban (rýchlostná kanoistika) členovia štvrtého K4 na 1000 m, Slavomír Kňazovický (rýchlostná kanoistika) piaty v C1 na 500 m, Dominik Hrbatý a Karol Kučera (tenis) vo štvrtfinále štvorhry, Michal Riszdorfer a Juraj Bača (rýchlostná kanoistika) šiesti v K2 na 1000 m, Jaroslav Jeřábek, Peter Bazálik a Jan Lepka (dráhová cyklistika), členovia šiesteho družstva v olympijskom šprinte.
- **NAJÚSPEŠNEJŠIE KRAJINY (podľa medailí):** 1. USA 40-24-33, 2. Rusko 32-28-28, 3. Čína 28-16-15, 4. Austrália 16-25-17, 5. Nemecko 13-17-26, ... 38. SLOVENSKO 1 – 3 – 1.
- **NAJÚSPEŠNEJŠÍ PODĽA MEDAILÍ:** Inge de Bruijnová (Hol., plávanie) 3-1-0, Leontien Zijlaardová (Hol., cyklistika) 3-1-0, Ian Thorpe (Aus., plávanie) 3-1-0, Marion Jonesová (USA, atletika) 3-0-2, Jenny Thompsonová (USA, plávanie) 3-0-1, Lenny Krayzelburg (USA, plávanie) 3-0-0, Gary Hall (USA, plávanie) 2-2-0, Michael Klim (Aus., plávanie) 2-2-0, Alexej Nemov (Rus., športová gymnastika) 2-1-3.

Posledné olympijské hry druhého tisícročia novoveku sa konali u protinožcov. Po Melbourne 1956 sa druhým dejiskom OH na južnej pologuli stalo takisto austrálske Sydney. V Melbourne, ktoré je tradičným rivalom Sydney, Hry 1956 otvárali až 22. novembra, teda v čase, keď na Zelenom kontinente vrcholila jar a už bolo teplo. Na konci 20. storočia, keď bol kalendár športových súťaží priam prehustený, by však termín olympiády na prelome novembra a decembra neakceptoval zrejme nikto. Preto Sydney ponúklo o viac než dva mesiace skorší, aj keď s rizikom chladnejšieho počasia.

Štvormiliónová metropola Nového Južného Walesu získala právo usporiadať Hry XXVII. olympiády v roku 2000 hneď pri svojom prvom olympijskom pokuse.

Pravda, pred Sydney sa z austrálskych miest o OH 1992 neúspešne uchádzalo Brisbane a o OH 1996 Melbourne. Sydney uspelo v súboji so štyrmi silnými kandidátmi. Voľba dejiska OH 2000 sa uskutočnila 23. septembra 1993 na 101. zasadnutí MOV v Monte Carle – na tom istom zasadnutí, kde oficiálne prijali do olympijskej rodiny Slovenský olympijský výbor. Sydney vo finálovom kole vyhralo veľmi tesne - 45:43 - nad čínskym Pekingom. Tes-

nejšie predtým v histórii získalo OH len takisto austrálske Melbourne, ktoré v boji o OH 1956 zdolalo Buenos Aires vo finále iba o jediný hlas.

Sydney dlhodobo figurovalo v odhadoch šancí jednotlivých kandidátov na získanie OH 2000 na prvom mieste. Až v záverečnej fáze sa mohutne tlačil do popredia Peking, ktorý mal tesne pred voľbou najvyšší kurz. Za forsírovaním čínskeho veľkomesta sa dali cítiť veľké obchodné tlaky najmä gigantických amerických firiem na čele s Coca-Colou. Ak americká vláda na jednej strane brojila proti Pekingu z politických dôvodov s poukazovaním na totalitný režim v Číne a na sústavné porušovanie ľudských práv, americké firmy na druhej strane vetrili šancu presadiť sa cez olympiádu na najľudnatejšom trhu sveta. Projekt Sydney však napokon uspel – najmä preto, lebo v sebe skrýval najmenšie, takmer žiadne riziká.

Najväčšie austrálske mesto organizáciu zvládlo brilantne a pripravilo výnimočné olympijské hry, s mimoriadne

žičlivou a priateľskou atmosférou. Hlavne srdečnosť tisícok dobrovoľníkov bola nezabudnuteľná. A organizácia fungovala bez vážnejších problémov. Jediným negatívom bol večerný chlad počas prvého týždňa olympiády. Podľa všeobecnej mienky sa v Sydney odohrali zatiaľ najlepšie letné OH v histórii. Prezident MOV Juan Antonio Samaranch nemohol mať krajšiu rozlúčku s pôsobením vo funkcii, ktoré definitívne ukončil o rok neskôr na zasadnutí MOV v Moskve. Žiaľ, skalilo mu ju úmrtie vážne chorej manželky. Sydney musel opustiť hneď po slávnostnom otvorení a vrátil sa až po niekoľkých dňoch.

Úspech Hier v Sydney sa mohol sa oprieť o celý komplex priaznivých faktorov, aké by sa v takejto kombinácii ťažko hľadali inde. Už pri kandidatúre mohli Austráľčania vytiahnuť tromfy, ako politická a hospodárska stabilita i vysoký stupeň ekonomického rozvoja krajiny, tolerantný charakter multietnického mesta, výborná celková infraštruktúra, dobrá bezpečnostná situácia, malebné prostredie jedného z najkrajších miest na zemeguli, veľká podpora vlády i verejnosti, mimoriadny záujem dobrovoľníkov o pomoc pri zvládnutí OH, moderné športoviská, z ktorých už 60 percent v čase kandidatúry bolo k dispozícii, výrazný ekologický rozmer projektu Hier, veľká športová tradícia a úspešnosť Austráľčanov na olympijských hrách, priaznivý vzťah obyvateľstva i vlády k športu, hradenie nielen ubytovania športovcov, ale aj ich dopravy do Sydney a prepravy ich materiálu, a maximálny dôraz na záujmy športovcov. To posledné naplnili organizátori realizáciou pozoruhodného návrhu koncepcie Olympijskej dediny, aj prípravou veľmi koncentrovaného projektu Hier. Jeho prejavom bola ľahká pešia dostupnosť z dediny na 14 z 25 športovísk, sústredených v Olympijskom parku v lokalite Homebush Bay, a nevelká vzdialenosť druhého centra Hier - Darling Harbouru.

Olympijský korupčný škandál amerického Salt Lake City v súvislosti so získaním práva usporiadať ZOH 2002 mal síce určitý negatívny odraz aj v Sydney, pretože viacerí sponzori stratili záujem o spojenie svojho mena s čímkolvek olympijským, ale napokon sa nič tragické nestalo. Organizátori len museli pristúpiť k úsporným opatreniam. Na nich participoval aj MOV vzdaním sa prílišného luxusu pre svojich členov počas OH, i skromnejšou

prípravou svojho zasadnutia tesne pred otvorením olympiády. Nová situácia donútila organizátorov viackrát robiť korektúry v rozpočte. Napriek tomu bol však olympijský marketingový program napokon najúspešnejší v olympijskej histórii. A priam epochálny bol nárast príjmov z predaja vysielacích práv o takmer 400 miliónov dolárov – na 1,332 miliardy!

Na Hrách v Sydney sa ukázalo, že hornú hranicu počtu účastníkov OH možno naozaj len ťažko ustrážiť. Počet disciplín síce dosiahol rovných 300, ako sa plánovalo, ale počet účastníkov narástol až na 10 651, hoci stanovený limit bol rovných desaťtisíc. Olympijskú premiéru mali triatlon i taekwondo a v rámci gymnastiky aj skoky na trampolíne. Počet zúčastnených národných olympijských výborov sa zvýšil na 199.

S trochou nadsádzky možno povedať, že OH 2000 boli v znamení vody. Pre Slovensko v každom prípade, ale čiastočne aj pre Austráliu. Veď najväčšie „veci“ pre Austrálčanov sa diali v plaveckom bazéne. A bežkyňa domorodého pôvodu Cathy Freemanová, ktorá zapálila na otváracom ceremoniáli oheň (a celonárodné očakávania potom vyplnila víťazstvom v behu na 400 m), bola obklopená na okrúhlym zdvíhajúcom sa pódiu z každej strany číacou vodou (na hornom obrázku). Udalosťou pôsobivého slávnostného otvorenia bol

symbolický spoločný nástup výprav znepriatelených „bratských“ krajín – Kórejskej republiky a KĽDR – pod bielou vlajkou s kontúrami Kórejského polostrova v modrej farbe.

Barcelonská dominancia Američanov mala v Sydney pokračovanie, ale značne sa zmenšila. Veľký krok vpred spravili výpravy Ruska aj domácej Austrálie a medzi športové supervelmoči sa už jednoznačne zaradila Čína. Jej športovci získali 28 víťazstiev. Napriek tomu medailovo najúspešnejšie boli dve športovkyne z inej krajiny – z Holandska. Obe zhodne triumfovali v troch individuálnych disciplínach. Plavkyňa Inge de Bruijnová (na snmke), ktorá v priebehu roka prekonávala jeden svetový rekord za druhým, zvíťazila na 50 i 100 m voľným spôsobom a vo svetovom rekorde aj na 100 m motýlik. K tomu pridala ešte striebro v štafete

na 4x100 m voľným spôsobom. Rovnako parádnu bilanciu mala aj cyklistka Leontien Zijlaardová, ktorá triumfovala v oboch cestných súťažiach na, aj v stíhacích pretekoch na dráhe. Navyše v bodovacích pretekoch pridala striebro.

Najväčšou americkou hviezdou bola atlétka Marion Jonesová (na fotografii). Chcela sa v Sydney pokúsiť o získanie piatich zlatých medailí. To jej síce nevyšlo, ale výnimočné bolo aj to, čo sa jej podarilo. Vybojovala si ako prvá atlétka v histórii na jedných OH až päť cenných kovov – zlaté v behoch na 100 i 200 m a v štafete na 4x400 m, bronzové v skoku do diaľky a v štafete na 4x100 m. Atlantský hrdina Michael Johnson si zopakoval triumf na 400 m a keď pridol zlaté aj v štafete na 4x400 m, uzavrel svoj olympijský účet z troch OH na rovných päť zlatých. Tenis bol v znamení Venus Williamsovej, ktorá vyhrala v dvojhre a spolu so sestrou Serenou aj vo štvorhre. V basketbale z USA znovu vyslali na OH Dream Team, ale tentoraz mali hviezdy NBA namáľe. Ich jasná suverenita sa pominula, v semifinále nad Litvou vyhrali len 85:83.

Kým na iných olympiádach bývala športom číslo jeden atletika a až číslom dva plávanie, v Sydney bolo „jednotkou“ výnimočne plávanie – veď v atletike sa nezrodil ani len jeden svetový rekord! V plaveckom areáli pre 17 000 divákov bola fantastická divácka kulisa a úroveň jej zodpovedala. Diváci sa dostali do varu hneď v úvodný deň plaveckých súťaží, keď v štyroch finále padlo päť svetových rekordov. Domáci fenomén Ian Thorpe sa najprv v svojej najsilnejšej disciplíne – krauliarskej štvorstovke – blysol svetovým rekordom. Napriek únave z tejto disciplíny ešte na záver večera veľkolepým spôsobom rozhodol jednu z najdramatickejších súťaží v dejinách plávania – štafety na 4x100 m voľným spôsobom. V súboji s favorizovanými Američanmi zvrátil vývoj v prospech Austrálie. Hoci sa dlhodobo špecializoval na trate 200 a 400 m, ako finišman ako na záverečnej stovke predstihol šprintérskeho špecialistu Garyho Halla, ktorý skákal do vody 25 stotín sekundy pred ním! Obe najlepšie štafety výrazne prekonal dovtedajšie svetové maximum.

Thorpe však za heroický výkon zaplatil daň z únavy – na krauliarskej dvojstovke prvý raz po dlhom čase prehral. Navyše víťazný Holanďan Pieter van den Hoogenband (na spoločnej snímke **vľavo**) mu zobral svetový rekord. Rovnakým spôsobom Van den Hoogenband vypálil na stovke rybník aj víťazovi z predošlých dvoch OH Rusovi Alexandrovi Popovovi. Thorpe

však aj tak nazbieral medzi mužmi najcennejšiu medailovú zbierku (3 – 1 - 0), pretože bol aj členom víťaznej štafety na 4x200 m voľným spôsobom.

Plávanie malo aj ďalších hrdinov. Američan ruského pôvodu Lenny Krayzelburg vyhral na oboch znakárskych tratiach a tretie zlato získal v polohovej štafete. Po dve individuálne disciplíny vyhrali aj ukrajinská polohovkárka Jana Kločková, americká vytrvalkyňa Brooke Bennettová (na 800 m obhájila zlato) a nečakane i taliansky prsiar Domenico Fioravanti a rumunská znakárka Diana Mocanuová. Američan Tom Dolan obhájil zlato na polohovej štvorstovke a Austrálčanka Susan O´Neillová po atlantskej výhre na 200 m motýlik triumfovala na 200 m voľným spôsobom. Ale o tej súťaži ešte bude reč... Vďaka tomu, že v plávaní olympijské kovy získavajú aj tí členovia medailových štafiet, ktorí nastúpili len v rozplavbách, Američanka Jenny Thompsonová v Sydney poskočila už do prvej desiatky historického rebríčka najúspešnejších olympionikov. So sydneyškými tromi štafetovými zlatými doplnila svoju zbierku najcennejších kovov z OH 1992 - 2000 už na osem, hoci plávala len v siedmich finále. Paradoxne, všetky jej olympijské víťazstvá sa zrodili v štafetách...

Veľkou osobnosťou OH v Sydney sa stal aj poľský atlét Robert Korzeniowski (na fotografii). Nielenže obhájil prvenstvo v chôdzi na 50 km, ale vyhral aj na 20 km trati. Po dve individuálne disciplíny vyhrali v Sydney aj francúzska dráhová cyklistka Felicia Ballangerová, rýchlostný kajakár Knut Holmann z Nórska, ruskí športoví gymnasti Jelena Zamolodčiková a Alexej Nemov (ten vyhral vo viacboji aj na hrazde a takisto ako v Atlante získal šesť medailí, takže svoju pozoruhodnú celkovú bilanciu rozšíril na 4 – 2 – 6).

Kubánsky boxer Felix Savon triumfoval v kategórii do 91 kg už tretí raz za sebou. Takýto hetrik dokázal ako tretí boxer histórie. To isté sa podarilo aj gréckym vzpieračom Pyrrosovi Dimasovi (do 85 kg) a Akakiosovi Kakiasvilisovi (do 94 kg), ktorý prvé zlato ešte získal vo výprave SNŠ. Ešte väčšia vec sa podarila Čechovi Janovi Železnému – tretí raz za sebou vyhral v hode oštepom, k tomu ešte v Soule 1988 získal striebro! Na veľkú sériu pri svojej rozlúčke nadviazal aj britský veslár Steven Redgrave. Od Los

Angeles 1984 štartoval už na svojej piatej olympiáde a získal piatu zlatú medailu – tentoraz v štvorke bez kormidelníka. Ešte dlhšiu „šnúru“ natiahla nemecká kajakárka Birgit Fischerová (na fotografii na ďalšej strane). Veteránka si dvadsať rokov od premiérového triumfu v Moskve vybojovala zlato v dvoj i štvorkajaku! Naopak, roky neporazený ruský zápasník Alexander Karelin nečakane podľahol vo finále supertťažkej kategórie Američanovi Rulonovi Gardnerovi a sen vyhrať na OH štvrtý raz za sebou sa mu nespínil. Podobne dopadol aj domáci Kieren Perkins, ktorému túžbu po treťom triumfe v sérii na 1500 m voľným spôsobom zmaril krajan Grant Hackett.

Etiópčan Haile Gebrselassie zopakoval svoj barcelonský triumf v behu na 10 km. Ruská gymnastka Svetlana Chorkinová znovu vyhrala na bradlách, čínska skokanka do vody

Ming-xia Fu zase v skokoch z dosky. Senzáciou sa stalo víťazstvo Gréka Konstantinosa Kentérisa v be-hu na 200 m. Bol to prvý triumf belocha na tejto trati od OH 1980 v Moskve.

Športová tragédia postihla v Sydney rumunskú športovú gymnastku Andreu Raducanovú. Najprv prispela k triumfu družstva, potom vyhrala vo viacboji (pred dvoma krajankami) a v preskoku získala striebro. Lenže po víťazstve vo viacboji v jej dopingovej vzorke našli stopy po použití pseudoefedrínu, ktorý obsahuje nurofen proti chrípke. Po súťaži družstiev bola jej vzorka ešte negatívna, takisto ako ne-skôr po finále preskoku. Napriek tomu, že Rumuni postúpili jej prípad na Športový arbitrážny súd (CAS), ktorý zasadal priamo v Sydney, neuspeli. Raducanová prišla o obidve individuálne medaily, ostala jej len timová...

Raducanovej sporný prípad bol jednou z množstva dopingových káuz, ktoré spôsobovali zriedkavú negatívnu publicitu okolo týchto Hier. Osobitnú pozornosť si vyslúžil prípad bulharského vzpierača Alana Cagajeva. Po počiatkových troch dopingových prípadoch jeho krajanov s činkou vylúčili z OH v Sydney bulharský vzpieračský tím ako celok. Cagajev sa však proti kolektívnemu trestu odvolal na CAS - a uspel. Napokon si vybojoval striebro!

Slovenský olympijský výbor vyslal do Sydney zatiaľ našu najpočetnejšiu olympijskú výpravu. Vďaka tomu, že na OH sa kvalifikovali družstvá basketbalistiek, futbalistov i vodných pólistov, bolo v nej 112 športovcov. Na súťaže nastúpilo 108, trom ostali len posty náhradníkov a zápasník Milan Mazáč sa „nezmestil“ do svojej hmotnostnej kategórie, takže na súťaž ho nepripustili. Atlantskú medailovú zbierku (1 – 1 – 1) zveľadili Slováci o dve striebra. V príprave na túto olympiádu sa prvý raz použil model tzv. Top tímu, v rámci ktorého vybraní športovci dostali špičkové podmienky. Slovensko dosiahlo v medailovom poradí krajín historický úspech, no aj napriek tomu SOV v záverečnom hodnotení konštatoval, že v silách tohto kolektívu bolo ešte viac.

Všetky slovenské medaily vzišli z vody. A o najcennejšiu zbierku sa znovu postarali vodní slalomári, súťažiaci v krásnom areáli v Penrithe. Bratislavské dvojčičky Peter a Pavol Hochschornerovci (na

fotografii), ktoré v deblkanoe dominovali vo svetovom meradle už dlhší čas, v Sydney podľa očakávania suverénne zvíťazili – s viac než šesťsekundovým náskokom pred poľskou dvojicou Kolomaňski – Staniszewski. Hoci ich otec a tréner v jednej osobe Peter Hochschorner starší nemá rád kúpele vo vodáckych kanáloch, vtedy od radosti skočil do

vody, aby zablahoželal svojim zlatým synom.

Do penritského kanála naskákali víťazným Hochschornerovcom gratulovať aj obidvaja slovenskí medailisti zo singlkanoe Michal Martikán a Juraj Minčík (na snímke), ktorých predstihol len Francúz Tony Estanguet. Obaja síce v kategórii C1 patrili do okruhu favoritov, ale pre slalomára z Pienin Minčíka (takisto zverenca Petra Hochschornera staršieho) bol olympijský bronz jednoznačne najväčším úspechom kariéry. Fakt, že

prvý raz v histórii sa na olympijskom stupni víťazov stretli dvaja slovenskí športovci, Juraj komentoval stručne: „Je to geniálne!“

Martikán ziskom striebra osvedčil mimoriadnu silu osobnosti, pretože pred OH musel čeliť psychicky veľmi náročnému mediálnemu tlaku. Ten súvisel s hrozbou jeho možného odsúdenia za porušenie podmieneného trestu, spojeného so zákazom šoférovania po tragickej dopravnej nehode v roku 1997. Olympijský šampión z Atlanty sa aj napriek zložitej situácii dokázal na olympijskú súťaž perfektne pripraviť i skoncentrovať. V druhej jazde zašiel perfektne, ale o prvenstvo ho pripravili chybičky v opatrnej prvej jazde. Vydal však zo seba maximum a prehral so súperom, ktorý bol v danej chvíli lepší. Estanguetov starší brat Patrice bol pod ním (na bronzovom stupienku) v Ocoee 1996, mladší Tony pre zmenu v Sydney nad ním. Ďalší diel duelov Martikán - Estanguet prišiel v Aténach v roku 2004...

V skvelej forme sa v plaveckom bazéne v elektrizujúcej atmosfére predstavila piešťanská plavkyňa Martina Moravcová (na dvoch fotografiách na ďalšej strane). Od atlantského sklamaní psychicky aj výkonnostne vyrástla a usalašila sa v absolútnej svetovej špičke. Po zisku troch medailí na MS v dlhom bazéne v austrálskom Perth, po sérii úžasných úspechov v krátkom bazéne (najmä po dvoch svetových rekordoch a po štyroch tituloch majsterky sveta v rokoch 1999 a 2000) a po víťazstve na 100 m motýlik na júnových ME v dlhom bazéne v Helsinkách chcela jednoznačne zaútočiť aj na olympijskú medailu. Senzačne sa jej to podarilo hneď na úvod, keď ju na 100 m motýlik predstihla (vo svetovom rekorde) len fenomenálna Holanďanka Inge de Bruijnová. Vďaka zaplávaniu životného maxima 57,97 s Martina predstihla aj tri plavkyne, ktoré boli v predolympijských svetových tabuľkách pred ňou.

O dva dni neskôr Moravcovú čakala krauliarska dvojstovka - trať, na ktorej ju z atlantského finále vystrnadila Austrálčanka Susan O'Neillová. Domáca superhviezda bola opäť jej osudom. Ako favoritka číslo jeden prakticky od začiatku viedla, ale Martina sa na ňu v poslednej päťdesiatke doťahovala každým záberom. Hoci aj v tejto disciplíne bola pred OH tabuľkovo piata, v osobnom rekorde 1:58,32 min získala ďalšie striebro! Na zlato jej chýbalo len osem stotín... Potom pridala ešte piate miesta na 50 i 100 m voľným spôsobom.

Vrcholné ambície mali vo vodnoslalomárskom areáli v Penrithe nielen bratia Hochschornerovci, Martikán a Minčík, ale aj Elena Kaliská. Dlhodobé výsledky ju predurčovali aj na boj o zlato, ale zostala jej len smoliarska „zemiaková“ medaila. Zlato z Atlanty obhájila jej veľká priateľka a občasná tréningová partnerka, Češka Štěpánka Hilgertová. Elena si musela počkať ešte štyri roky...

Takisto na štvrtom mieste – ako v Barcelone 1992 – skončil štvorkajak. Rovnako ako pred ôsmimi rokmi v ňom sedel piešťanský veterán Róbert Erban, ale traja Komárňania boli v Sydney iní ako vtedy - Richard Riszdorfer, Juraj Tarr a Erik Vlček. Na bronzových Poliakov stratili rovnú polsekundu. Olympijský medailový sen sa aj štvorkajaku, ale už s polovične pozmeneným zložením, vyplnil až v Aténach 2004...

O vlajkonosičskú olympijskú kontinuitu sa v slovenskej výprave postaral rýchlostný kanoista Slavomír Kňazovický. V Atlante končil olympiádu v rukách so slovenskou vlajkou a v Sydney zasa začínal. Tentoraz však na medailu nedosiahol. V C1 na 500 m síce znovu viac ako polovicu trate viedol, ale keď sa zrazu zmenil smer vetra (jeho vyčíňanie oddialilo vodácke súťaže záverečného dňa olympiády o šesť hodín), akoby sa „zastavil“ a skončil piaty.

Na cenný kov po zisku dvoch titulov majstrov sveta v predošlých dvoch rokoch mohli oprávnené pomýšľať aj ďalší kajakári z Komárna - Michal Riszdorfer a Juraj Bača v K2. Olympijské súťaže im však zďaleka nevyšli tak, ako by chceli. Na päťstometrovej trati sa neprebili do finále a na kilometri skončili šiesti. Bodované umiestenie ešte dosiahli po postupe do štvrtfinále tenisovej štvorhry Dominik Hrbatý s Karolom Kučerom a družstvo dráhových cyklistov (Jaroslav Jeřábek, Peter Bazálik, Jan Lepka), ktoré skončilo šieste v olympijskom šprinte. Ešte väčšie sklamanie ako Riszdorfer s Bačom prežil bronzový strelec z Atlanty Jozef Gönci, ktorého v Sydney skolila chrípka. Pre najlepšieho svetového strelca rokov 1998 a 1999 bolo maximom ôsme miesto...

LUBOMÍR SOUČEK